

Nabranders op het dialectboek

J.P. Menting en Ad J. de Jong

Piet Onink, die zijn jongensjaren heeft gesleten op de woonboot van zijn vader, naast de veerkop aan de Betuwse kant, heeft voor de samenstellers van *Rhenen kruispunt van dialecten* zijn huis op de kop gezet om bijgaande foto van de in de jaren '50 te water geraakte bus op te duikelen. Helaas pas ná de verschijning vond hij hem. Hierbij dan. En voor de enkelen die niet over het boek beschikken – en die zich daarmee schromelijk tekort doen! –, als toegift nog de betreffende passage uit de tekst 'Zwemme'.

Zow zaoge we ok 'n kirtie oap zoandág 'n hejle bus het waoter in gaon, aon de Kesterse kánt bijj 't vear. Zellef waore we aon 't zwemme aon de Rheanese kánt. Een toeristebus wás 't, mit állemaol gáste ut Ámsterdám die naor de blujende boangerde kwaome kijjke. 't Wás laog waoter en de veearkoap wás hárstikkeстик, en toe bliftie misse koant oap de klep van de poant hánge en toe schoot de ketting loas, oaf ze hádde die nie goed geboarregd oaf zow, vanwejge ál da voallek dát owver moas, en toe druktenie deur ze gewich de poant zow weear de stroowm in, en z'n eijje d'rbijj. We zaoge de sjefeur nog op 't leste mement d'ruiwt springe. Goaddánk waore de minse állemaol uiwtgestáp véur den owversteek: dá wás veurschrift dinkik. 'r Hejle spul wás in een paor minute oander, en ok ál 'n endjie áfgedrejve, zow hárd oaf tattá dán goat! We zaoge die joanges van Oanink – die laoge daor stálles, moatte maor rejkene, mittie woanschuiwt van d'r – die zaoge we noag 'n foatow maoke in plek van dásse hiellepe. Maor jao. Ze koande toach ok niks, netuurlijk.

De te water geraakte bus. (Collectie P. Onink)

Ook kwamen er nog een paar leuke plaatjes met Rhenense spelende jeugd te voorschijn.

'Toldrijven' bij het schoolhek van de OLS Nieuwe Veenendaalseweg 1928. (Collectie A.J. de Jong)

Gewoon lekker op je hoofd staan bovenaan de Veerweg in 1927